

ת"פ 6286/01/14 - מדינת ישראל נגד אמרה מלאקו

בית משפט השלום בנתניה

01 אפריל 2015

ת"פ 6286-01-14 מדינת ישראל נ' מלאקו

בפני כב' השופט חגי טרסי

המאשימה

נגד

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עוה"ד מירב פליישר לוי

הנאשם וב"כ - עוה"ד מירב נוסבוים

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בו יוחסו לו עבירות על פקודת סימני מסחר ועל חוק זכויות היוצרים וכן עבירות של התחזות כאדם אחר והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. על פי עובדות כתב האישום המתוקן במסגרת עבודתו בדוכן בשוק בנתניה, החזיק הנאשם ביום 4.9.14 לצרכי מסחר 715 תקליטורי סרטים ומוסיקה מזויפים, אותם מכר תמורת 10 ₪ לתקליטור. לאחר שזוהה מוכר על ידי שוטרים והתבקש להזדהות, מסר פרטים של אדם אחר וטען כי הוא בן 16 בלבד. לאחר מכן עוכב ונלקח לניידת אך במהלך הנסיעה סירב הנאשם לבקשת השוטרים למסור לידיהם את מכשיר הטלפון שלו, החל לצעוק ולקלל ואף ניסה לפתוח את הדלת במהלך הנסיעה. לאורך דקות ארוכות התעקש כי הוא בן 16 בלבד, וזאת על אף שבאותה העת היה כבן 21 וחצי.

על הליך זה חלות הוראות תיקון 113 לחוק העונשין, המחייבות קביעת מתחם עונש הולם למעשה העבירה על יסוד עקרון ההלימה ותוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו, למידת הפגיעה בהם, לפסיקה הנוהגת ולמכלול הנסיבות הכרוכות בביצוע המעשים. במקרה שלפני לא התעוררה מחלוקת של ממש לגבי המתחם הנע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל, לפרק זמן שיכול להגיע במקרים המתאימים אף למספר דו ספרתי של חודשי מאסר. לפיכך, לא ארחיב בנושאים אלה אך אציין בהקשר לערכים שנפגעו כי מדובר בעבירות נפוצות וקלות לביצוע, המבוצעות מתוך מניע כלכלי מובהק ופוגעות פגיעה ממשית, לא רק באינטרסים הישירים של בעלי הזכויות אלא גם במעמדה הבינלאומי של מדינת ישראל בהקשרים כלכליים. על רקע זה נקבעה מדיניות ענישה מחמירה, אשר לצד עונשי מאסר, מותנים או בפועל, בהתאם לחומרה הספציפית, כוללים גם סנקציות כלכליות ניכרות.

במקרה זה עותרת ההגנה לסטות לקולא ממתחם הענישה ולשקול אפשרות של ביטול ההרשעה וסיום ההליכים, במתן צו מבחן ושל"צ ללא הרשעה, וזאת מטעמי שיקום. עתירה זו נסמכת במידה רבה על האמור בתסקיר שירות המבחן, תסקיר מקיף, אשר ניתן לאפיינו באופן כללי כחיובי. מהתסקיר עולה כי מדובר בבחור צעיר כבן 24, אשר אין לחובתו הרשעות קודמות בפלילים. התסקיר מתאר בהרחבה את תולדותיו של הנאשם, את הרקע המשפחתי המורכב ואת הקשיים עימם נאלץ הנאשם להתמודד לאורך השנים, כאשר בסך הכל התמודד עם אותם קשיים באורח שראוי לעידוד. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירות ומגלה כיום תובנה וחרטה באשר להתנהלותו זו. מיוזמתו שלו פנה הנאשם לתוכנית "אפיקים", מסגרת המסייעת לצעירים והוא השתלב בה היטב, כפי שעולה מחוות דעת העובדת הסוציאלית המטפלת. הנאשם אמר להמשיך לפעול במסגרת זו ולהשתלב בעתיד בתוכנית לימודים תעסוקתית ההולמת את כישוריו. הנאשם אף הביע נכונות ליטול חלק בהליך טיפולי, במסגרת שירות המבחן. שירות המבחן התרשם כי קיימים במקרה זה גורמי סיכוי משמעותיים לשיקום וכי ההליכים המשפטיים היוו אף הם גורם מציב גבול ומרתיע. בנסיבות אלה, ממליץ שירות המבחן לשקול את ביטול ההרשעה בשל חששו של הנאשם כי עתידו המקצועי יפגע, שכן מתעתד לדבריו להשתלב בעתיד בלימודים ובתעסוקה הולמת. שירות המבחן מציין כנדרש כי לא הוצגו בפניו מסמכים המעידים על פגיעה קונקרטית צפויה. לצד ביטול ההרשעה ממליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 150 שעות וצו מבחן.

כידוע, נאשם אשר נקבע כי ביצע עבירה דינו להיות מורשע ורק במקרים חריגים ביותר, ימנע ביהמ"ש מהרשעה. הימנעות מעין זו אפשרית על פי הילכת כתב בכפוף לקיומם של שני גורמים מצטברים. סוג העבירה צריך לאפשר בנסיבות המקרה המסוים הימנעות מהרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים ועל הנאשם להצביע על כך שהרשעה תפגע פגיעה חמורה וקונקרטית בשיקומו. אם ניישם כללים אלה לענייננו, אני סבור שעל אף התסקיר החיובי, אין מקום במקרה זה לבטל את ההרשעה. באשר לתנאי הראשון אציין כי אומנם אין מדובר במקרה זה בעבירות ובנסיבות בהן לא ניתן כלל להעלות על הדעת מצב של הימנעות מהרשעה, אך מדובר באירוע בעל מרכיבי חומרה בלתי מבוטלים, הן בהיבט של מסחר בעותקים מפרים והן בהיבט של ההתייחסות המזלזלת בשוטרים וההתנהגות הבוטה ובעלת מרכיבים אלימים, המתוארת בכתב האישום. עוד ראוי להזכיר דברים שכבר נאמרו באשר לטיב העבירות על פקודת סימני מסחר ועל חוק זכויות יוצרים, עבירות אשר מרכיב ההרשעה נדרש בהם הן לנוכח הצורך בהרתעה והן בשל ההכרח ללוותן בסנקציה כלכלית ממשית. נסיבות כגון אלה המפורטות בכתב האישום מצדיקות הרשעה בדיון כרף תחתון, ואינני סבור כי נסיבותיו של הנאשם מצדיקות סטייה מכלל זה. לכך יש להוסיף את העובדה כי מהתסקיר ומהטיעונים לא עולה בסיס לקיומה של פגיעה קונקרטית וממשית כנדרש על פסיקת ביהמ"ש העליון. ראו למשל **ע"פ 8528/12 צפורה נ' מדינת ישראל (3.3.13)**. אומנם לעיתים מוכנים בתי המשפט כאשר מדובר בצעירים להקל מעט בדרישה זו, אך ראוי להזכיר כי מדובר כאן באדם כבן 24, אשר אינו קרוב עוד לסף הקטניות, כאשר בשלב זה למעט תוכניות כלליות לא ניתן להצביע על חשש ממשי לפגיעה. בנסיבות אלה לא מתמלא באופן מובהק אף אחד מהתנאים הדרושים לאי הרשעה. לפיכך, תישאר ההרשעה על כנה.

בשים לב לאמור עד כה, יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם בגדר המתחם. בהקשר זה טוב עשתה התביעה כאשר עדכנה את עתירתה באופן אשר תואם לנסיבות המיוחדות של הנאשם, המפורטות בתסקיר, ולנסיבותיו הכנים לשקם את חייו ולשנות את דרכיו. את העונש יש לקבוע בשים לב לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה בחלק התחתון של המתחם, שהרי הנאשם בחור צעיר, ללא עבר, התסקיר חיובי והנאשם הודה, נטל אחריות וחסך זמן ציבורי. לפיכך, אשית על הנאשם עונשי מאסר מותנה, מבחן, של"צ וקנס, כאשר בשים לב למרכיב השל"צ ולהליך הטיפולי כמו גם

למצבו הכלכלי של הנאשם, יוטל במקרה זה קנס מתון לעומת מקרים אחרים של עבירות דומות.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מהיום לא יעבור אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה או כל עבירה שיש בה משום שליחת יד בקניינו הרוחני של אחר.
2. ניתן בזאת צו מבחן למשך שנה בעניינו של הנאשם.
3. הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 150 שעות במסגרת המשתלה העירונית בהתאם לתוכנית שגובשה עברו בשירות המבחן. על הנאשם להשלים ביצוע העבודות בתוך שנה מהיום ואם לא יעשה כן או לא יעמוד בתנאי צו המבחן, עשוי ביהמ"ש להתבקש לדון בעניינו מחדש ואף לשנות מעונשו בהתאם.
4. קנס בסך 1,200 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 10.5.15.

המוצגים יושמדו.

העתק יועבר לשירות המבחן.

המזכירות תסרוק את המסמך ע/1.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ב ניסן תשע"ה, 01/04/2015 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי , שופט